

ELR. 2015.12.14.

Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
4. K. 27.132/2015/6. szám

A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság dr. Rác Vanda főosztályvezető által képviselt **KEM Kormányhivatal** (2800 Tatabánya, Bárdos L. u.2.) felperesnek, dr. Sunyovszki Károly (2840 Oroszlány, Rákóczi F. út 52. fsz.1.) ügyvéd által képviselt **Oroszlány Város Önkormányzata** (2844 Oroszlány, Rákóczi F. u. 78.) alperes ellen törvényességi felhívás iránti perben tárgyaláson kívül meghozta a következő

Í T É L E T E T

A bíróság a felperes keresetét **e l u t a s í t j a**.

Megállapítja a bíróság, hogy a feljegyzett 30.000,- (azaz: harminc-ezer) Ft eljárási illeték az alperes illetékmentessége folytán az Állam terhén marad. Egyéb költségeiket a felek maguk viselik.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A bíróság a peradatok alapján az alábbi **t é n y á l l á s t** állapította meg:

Oroszlány Város Önkormányzata 86/2015. (IV.28.) Kt. határozatában Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. tv. 71. § (4) bekezdése és a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. tv. 224. § és 225/L szakaszai alapján a polgármester alapilletményének emelését 30 %-ban állapította meg, e szerint a polgármester illetménye 2015. január 01. napjától 680.600,- Ft-ra, költségtérítése 102.100,- Ft változott.

A határozat ellen a Komárom-Esztergom Megyei Kormányhivatal KEB/3/327-1/2015. számon 2015. május 21. napján törvényességi felhívással élt, álláspontja szerint a határozat ellentétes az Mőtv. 71. § (4) bekezdés d) pontjában és 71. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezésekkel. Ezért felhívta a törvényességi felhívás keretében a felperest, hogy a Képviselői-testület vitassa meg a törvényességi felhívásban foglaltakat, és 2015. június 22 napjáig gondoskodjék a törvényes állapot helyreállításáról.

A Képviselő-testület megvitatta a törvényességi felhívást azonban nem értett egyet a törvényességi felhívásban foglaltakkal. Ezt a 123/2015. (VI.8.) Kt. határozatában rögzítette Oroszlány Város Önkormányzata Képviselő-testülete.

Ezt követően a felperes keresetet terjesztett elő, amelyben változatlanul fenntartotta azt az álláspontját, hogy az alperes határozata törvényt sértő és kérte, hogy a bíróság a határozatot helyezze hatályon kívül, perköltség igényt nem érvényesített.

Alperes kérte a felperes keresetének teljes elutasítását elsődlegesen arra hivatkozással, hogy a felperes a 2011. évi CXCV. tv. (Mötv.) 132. § (4) bekezdése értelmében törvényességi felügyeleti eljárást e tárgyban nem kedvezményezhetett volna. Alperes sem érvényesített perköltséget.

A felperes keresetében változatlanul fenntartotta, hogy az alperesi határozatok ellentétesek a 2011. évi CXCV. tv. (Mötv.) 71. § (2) (4) és (6) bekezdésében foglaltakkal, valamint a 2011. évi CXCV. törvény (Kttv.) 131. § (1) (2) Kttv. 224 § és 225/L § (1) bekezdésével.

A felperes rámutatott arra, hogy a polgármester illetményének megállapítására vonatkozó rendelkezéseket az Mötv. 71.§-a tartalmazza, a 71. § (4) bekezdés d) pontja alkalmazandó jelen esetre, miszerint a polgármester illetménye a (2) bekezdésben meghatározott összeg 70 %-a a 10.001-30.000 fő lakosság számú település polgármestere esetében. Az Mötv. 71. § (2) és (4) bekezdése alapján a polgármesteri illetmény kiszámításának viszonyítási alapja a helyettes államtitkári illetmény összege. Ezt a Kttv. 224. § (1) (3) bekezdése határozza meg. A felperes álláspontja szerint a Kttv. 225/L § (1) bekezdését az Mötv. rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni illetve alkalmazni, a Kttv. 225/L § (1) bekezdése értelmében megfelelően alkalmazni kell a 224. § rendelkezéseit. Ehhez képest a felperes álláspontja az volt, hogy a Kttv. 224. §-nak a helyettes államtitkár alapilletményének eltérítésére vonatkozó (4) bekezdését az Mötv. 71. § rendelkezései alapján a polgármesteri foglalkoztatási viszonyra nem lehet alkalmazni, mert a polgármester illetménye nem bontható külön illetmény elemekre. A felperes továbbá állította, hogy a határozatnak a polgármesteri költségterítés megállapítására vonatkozó rendelkezése ellentétes az Mötv. 71. § (6) bekezdésével, amely kimondja, hogy a főállású polgármester havonta az illetményének, tiszteletdíjának 15 %-ban meghatározott összegű költségterítésre jogosult tekintve, hogy a polgármester illetménye jogsértő összegben került megállapításra, így ez annak alapul vételével meghatározott költségterítés összege is jogsértő a felperes álláspontja szerint.

A bíróság rámutat arra, hogy a közigazgatási határozatok felülvizsgálata iránti perekben a bíróság az Alaptörvény 25. cikke alapján a határozatok törvényességét vizsgálja felül. Ezzel összecseng az Mötv. a 2011. évi CXCV. törvény 142. § (4) bekezdése, amely kimondja, hogy az önkormányzati határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perekben a Polgári perrendtartásról szóló törvény közigazgatási perekre vonatkozó fejezetének rendelkezéseit az e törvényben foglalt eltéréseknek megfelelően kell alkalmazni és ezekben a perekben a közigazgatási és munkaügyi bíróság jár el.

A bíróság elsődlegesen a felperes kereseti kérelmében foglaltaknak megfelelően és e szempontból vizsgálja felül az alperesi határozatot, elsődlegesen tehát annak megállapítása a bíróság feladata, hogy az alperes határozata valóban jogszabálysértő-e, megfelel-e a valóságnak az a felperesi álláspont, hogy magasabb szintű jogszabályokkal ellentétes szabályzást tartalmaz a 86/2015. (IV.28.) Kt. határozat.

E körben a bíróság megvizsgálta a hatályos jogszabályi rendelkezéseket és figyelembe vette mind a felperes mind az alperes által írásban kifejtett álláspontokat. Mindezek alapján a bíróság megállapította, hogy a felperes kereseti kérelme nem alapos az alábbiak szerint. A bíróság osztotta a felperesnek azt az álláspontját, hogy a jelen esetre az Mötv. rendelkezéseit a Kttv. rendelkezéseivel összhangban kell alkalmazni. E tekintetben azonban nem osztotta a felperes jogértelmezését. Az Mötv. 71. § (4) bekezdése vissza utal a (2) bekezdésben meghatározott összegre és ennek 70 %-ban

rendeli megállapítani az alperesi polgármester vonatkozásában a polgármester illetményét. E tekintetben nem volt vita a felek között, hogy ez a § képezi a polgármesteri illetmény megállapításának kiinduló pontját.

Ezzel azonban együttesen kell értelmezni a 2011. évi CXCV. törvény a Kttv. rendelkezéseit mégpedig a 224. § és 225/L §-át. A 225/L § (1) bekezdése a 224. §-t is alkalmazni rendeli a polgármester foglalkoztatási jogviszonyára, ezzel ellentétes a felperes jogértelmezése. A felperes álláspontja szerint ugyanis a Kttv. 224.§ (4) bekezdése az eltérítésre vonatkozó szabály nem alkalmazható a polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyra. Ugyanakkor a felperes ezt csupán állította, de ezt az álláspontját nem indokolta meg és nem fejtette ki, hogy noha a Kttv. 225/L § (1) bekezdése alkalmazni rendeli a 224. §-t, miért értelmezi a felperes akként ezt a rendelkezést, hogy a 224. § (4) bekezdése mégsem alkalmazható.

A bíróság álláspontja szerint a jogszabályi környezet egyértelmű a polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyra az Mötv. 71. § (2) és (4) bekezdését kell alapvetően alkalmazni és ezzel együttesen a Kttv. 224.§-át figyelemmel a 225/L § (1) bekezdésében foglaltakra.

Mindezek alapján tehát lehetséges az, hogy a Képviselő-testület a Kttv. 224. § (1) (3) bekezdése alapján állapítandó meg. A felperes álláspontja az volt, hogy a helyettes államtitkári illetményt összetevő illetményelemek együttes összege képezi a polgármesteri illetmény kiszámításának alapját és az Mötv. alapján az nem bontható külön illetmény elemekre. A bíróság azonban ezt nem ítélte helyes jogértelmezésnek tekintettel arra, hogy az Mötv. 71. §-a ilyen rendelkezést nem tartalmaz, így a felperes jogértelmezése ebben a vonatkozásában kiterjesztő.

A 2011. évi CXCV. törvény a Kttv. 225/A § (1) bekezdése kimondja, hogy a főállású polgármester foglalkoztatási jogviszonya a Képviselő-testület és a polgármester között választással létrejövő sajátos közszolgálati jogviszony. A 225/B. § (1) bekezdése értelmében a főállású polgármesteri foglalkoztatási jogviszonyban töltött időtartam közszolgálati, kormányzati, szolgálati valamint hivatásos szolgálati jogviszonyban töltött időnek és nyugdíjra jogosító szolgálati időnek számít. A 225/K § (2) bekezdése értelmében pedig a polgármester a foglalkoztatási jogviszonyból származó igényének érvényesítése érdekében közvetlenül a közigazgatási és munkaügyi bírósághoz fordulhat. A 225/K § (6) bekezdése szerint ahol a jogszabály munkaviszonyt említ, ott a foglalkoztatási jogviszonyt is érteni kell.

A 2011. évi CXCV. törvény 132. § (1) bekezdése rendelkezik a kormányhivatalnak az Alaptörvényben meghatározott feladat és hatáskörén túlmenően a helyi önkormányzatok törvényességi felügyeleti körében végzendő feladatairól. E szerint a kormányhivatal többek között törvényességi felhívással élhet. A 132. § (2) bekezdése szerint a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárásának célja a helyi önkormányzat Képviselő-testülete működése jogszerűségének biztosítása. A 132. § (4) bekezdése rendelkezik arról, hogy a törvényességi felügyeleti eljárás mely esetekre nem vonatkoztatható, e szerint nem terjed ki a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárása az érintett által hozott azon döntésekre,

- a) amelyek alapján munkaügyi vitának vagy közszolgálati jogviszonyból származó vitának,
- b) a jogszabályban meghatározott bírósági vagy közigazgatósági hatósági eljárásnak van helye, vagy
- c) amelyeket a Képviselő-testület mérlegelési jogkörében hozott.

A fentiekből egyenesen következik, hogy a polgármester foglalkoztatási jogviszonyban áll, a jogszabályi rendelkezések szerint a foglalkoztatási jogviszony a munkaviszonnyal egyenértékű

eltérő rendelkezés hiányában. A polgármestert pedig megilleti e körben a perindítás joga, ebből pedig egyenesen következik, hogy a 2011. évi CXCV. törvény 132. § (4) bekezdése értelmében a kormányhivatal törvényességi felügyeleti eljárása nem terjed ki azon döntésekre, amelyek alapján munkaügyi vitának vagy közszolgálati jogviszonyból származó vitának van helye. Mindezek alapján a bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a felperes részéről e tárgyban hatályos jogszabályi rendelkezések alapján nem lehetett volna jogszerűen törvényességi felügyeleti eljárást kezdeményezni.

A bíróság ezért a rendelkező részben írtaknak megfelelően döntött a fenti jogszabályi rendelkezések szem előtt tartásával.

A perben a felperes pereszes lett tekintettel azonban a felperes illetékmentességére a tárgyi illetékfeljegyzési jog kedvezményében részesülő perben feljegyzett eljárási illeték az állam terhére marad. A felek perköltségigényt nem érvényesítettek, ezért erről a bíróság nem döntött.

Mivel a felek nem kérték tárgyalás tartását, a bíróság a Pp. 338. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el az ügyet.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye, azt a Pp. 340. § (1) bekezdése kizárja a 2011. évi CXCV. törvény 142. § (4) bekezdésében foglaltakra is.

Tatabánya, 2015. október hó 30. napján

A kiadmány hitelem:
Spilman Henrikné
írnok

dr. Vilimszky Anna s.k.
törvényszéki bíró